

Preljub!

preuzeto iz katoličkog časopisa „Ljubite jedne druge“

Odgovara i uređuje: vlč. Hrvoje Poljak,
župnik župe sv. Filipa i Jakova ap.
NOVI VINODOLSKI

U trenutku kada sam to učinila, nešto je u meni umrlo... Nisam razumjela svoje stanje sve dok mi svećenik nije pojasnio da sam, učinivši preljub, učinila samoubojstvo duše.

Imam 24 godine. Četiri sam godine u braku i imam dva predivna sina. Do 20. ožujka ove godine (2009.), u mom životu nije bilo mjesta za Boga. Bila sam kršćanka, no moje se kršćanstvo svodilo na odlazak u crkvu kako bih taj teret „skinula s vrata“. Odlazak na Misu bio je za mene kao odlazak u kino: otišla bih, poslušala što svećenik ima za reći, i to je bilo to. Nakon svake ispovijedi primala sam svetu Pričest, ali potpuno nedostojno. Naime, u ispovijedi sam Bogu pripovijedala bajčice... Govorila sam ono što je za mene bilo ugodno. Ta kako – pred tamo nekim svećenikom, običnim čovjekom – priznati iskreno svoje grijehе?... Po izlasku iz crkve, tješila bih se, kako je to sad gotova stvar i dosta...

Dana 20. ožujka, zahvaljujući Božjoj milosti, doživjela sam iskreno obraćenje. Pristupila sam sakramentu pomirenja, po prvi put priznajući iskreno svoj veliki i tako bolni grijeh – da sam prevarila svog muža.

Isprijava mi se činilo da je među nama sve dobro. Razumjeli smo se i bez riječi. „Dogodilo“ se dijete, a potom je uslijedilo, razumije se, i vjenčanje. Tri godine kasnije još jedan dar majčinstva. Radili smo, brinuli se o djeci, voljeli se čistom bračnom ljubavlju.

Prošli Božić donio je naglo prekretnicu. Muž je prestao razgovarati sa mnom, odnosio se prema meni kao da me nema. Nisam razumjela zašto se tako ponaša. Nije bilo svađa, nikakvih objektivnih razloga... **Tada sam saznala da u njegovu životu postoji druga žena.** Ušuljala se poput uljeza u naš život, oduzela nam radost i uzajamno povjerenje. Strašno je boljelo... Dugo sam plakala, postala obična ljudska olupina... Tada se još nisam obratila Bogu. Nisam upravila svoje oči, nisam zavapila: „Bože, spasi našu ljubav!“...

A onda sam upoznala nekog... Bio je to zabavan, mudar i tako razuman muškarac. U potpunosti me shvaćao. Nakon tri tjedna komunikacije u virtualnom svijetu, dogovorili smo susret. I tada se dogodilo: prevarila sam muža s kojim me je Bog vezao svetim bračnim savezom... Naivno sam vjerovala da ću osjećati zadovoljstvo, da ću se osjećati bolje ako to učinim. Ipak, nije bilo bolje – bilo je *puno gore*... Tog trenutka u meni je nešto umrlo. Nisam razumjela svoje stanje sve dok mi svećenik nije pojasnio da sam, učinivši preljub, učinila samoubojstvo duše.

Za vrijeme ispovijedi po prvi sam put istinski, iskreno žalila zbog grijeha. Bila je to ispovijed puna kajanja. Ispovjednik me je mirno slušao i napokon rekao: „Tebi nije potreban muškarac, ti trebaš Boga kojem se uvijek možeš obratiti, koji će ti uvijek otrti suze s očiju, naravno, ako mu to dopustiš.“

Preljub je teški grijeh. Preljub je poput blata iz kojeg se sama teško mogu iščupati. No znam, dopustim li Bogu, On će me svojom snažnom mišicom primiti i iščupati iz tog gliba.

„Ne treba ti muškarac, tebi treba Bog...“ - samo nekoliko jednostavnih riječi..., a po njima mojim se srcem razlila Božja ljubav... Nakon te ispovijedi počela sam moliti za tog svećenika da mu Milosrdni Isus udijeli svoj blagoslov, svoju snagu, svoju milost da može pomagati drugim ljudima kao što je pomogao meni. U ovom trenutku na poseban način zahvaljujem Bogu koji mi je na životni put doveo tog

svećenika. Upravo njegovim posredovanjem Bog mi je otvorio oči. Danas znam da sam za Isusa jedna, važna, i neprocjenjiva. On me nikada nije odbacio. Ne želim više griještiti, pa ipak, ako se i dogodi da jednom siđem s Božjeg puta, On će me čekati. Sotona ima veliku moć. Vidite, svojim grijehom egoizma ranila sam, ne samo svoju obitelj, već i muškarca s kojim sam počinila preljub. Oni također trpe zbog mene. Jedan grijeh ranio je i povrijedio tolike ljude...

Sada se vraćam Bogu, osjećam njegovu snagu i ljubav. Preda mnom je još jedan velik i težak korak. Moram sve priznati svom mužu. Znam, bit će vrlo teško, ali se pouzdajem u Božje milosrđe i vjerujem, da će mi Isus pomoći. Ne želim osuđivati svog muža, proklinjati... Bog mi je iskazao veliku milost – oprostila sam. Da, muž je prevario mene prvi, no razumijem i svoju krivicu – nisam učinila ništa što bi možda moglo spasiti našu ljubav. Izabrala sam *jednostavniji* put – vratila sam milo za drago...

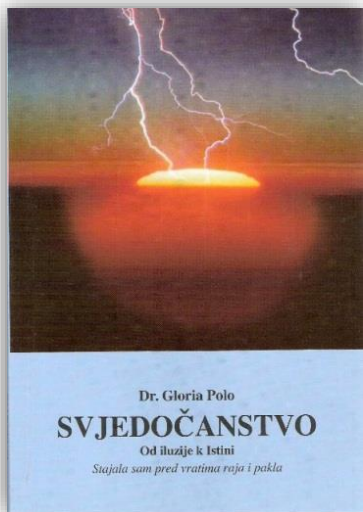
Sada vidim da sam velika grešnica. Pomalo se vraćam svom Učitelju. Da! Želim biti Isusova učenica, želim da me On vodi kroz život. Znam da je to dug put pun sotonskih zamki, no vjerujem da ću, s Božjom pomoći, sretno stići k cilju. Želim da Isus zauvijek bude sa mnom, da me čuva od svakog pada. Danas mogu mirne savjesti reći da ljubim Isusa, da želim njegovu blizinu i da ga uvijek iznova ustrajno tražim. Otvorila sam Bogu vrata svog života i ne želim da On u njemu bude samo gost. Živim već 24 godine, a tek sam 21. ožujka 2009., po prvi put u životu, iskusila otajstvo svete Mise, to čudesno stanje u kojem osjećaš neizmjernu Božju blizinu.

Draga Redakcijo! Žarko vas molim da objavite moje pismo. Neka ono bude upozorenje svakom bračnom paru, neka bude opomena kako je jednostavno pasti u zamke Zloga, kako je jednostavno povrijediti drage nam osobe, zaboravljajući da Božje kraljevstvo treba graditi prvo u vlastitim srcima.

Draga braćo i sestre, vi koji ste povezani svetim bračnim savezom! Molite zajedno, idite zajedno u crkvu, zajedno pristupajte sakramentima pomirenja i zajedno pristupajte Stolu Gospodnjem. Povjerite svoj brak, svoju djecu, cijelu obitelj Milosrdnom Isusu! To je neizmjerno važno kako biste mogli graditi svoju obiteljsku Crkvu. Budite uvijek s Kristom u dobrim i lošim trenucima i uspjeh ćete nadvladati sve sotonske kušnje.

Sada sam sretna. Ljubim Boga i do kraja svog života želim ustrajati u toj ljubavi. Znam i da mene Bog ljubi i da će tako biti zauvijek. Neovisno o tome koliko ću još puta sagriještiti (iako to ne želim), uvijek ću se moći vratiti Njemu, a On me nikada neće odbaciti. Uvijek će me zagrliti! Bog nas sve ljubi naj snažnijom ljubavlju na svijetu. Za takvu ljubav vrijedi živjeti! (N.N.)

Preljub ima gorke posljedice – izlaz je samo u Bogu!

Stomatologinja iz Kolumbije, dr. Gloria Polo, doživjela je udar groma pri čemu je bila toliko spržena da su liječnici isključili svaku mogućnost da bi mogla preživjeti. Nekoliko je dana bila u komi, a na životu su je održavali medicinski aparati. Za vrijeme kome osvjedočila se u postojanje života nakon smrti... Nakon čudesnog ozdravljenja svjedoči o velikom Božjem milosrđu, o neponovljivosti života na zemlji, o postojanju neba, čistilišta i pakla, o posljedicama grijeha i odvrćanja od Boga. Ovdje donosimo samo dio – što joj je Gospodin dao vidjeti:

„GOSPODIN mi je dopustio vidjeti, kako na dan mog vjenčanja, kada smo moj suprug i ja primili Presvetu Euharistiju, nismo više bili dvoje, nego tri. Nas dvoje i ISUS. (...)

Vidjela sam također ženidbu svojih roditelja: Kada je moj otac stavio prsten na prst moje majke i svećenik ih je proglasio kao muža i ženu, predao je GOSPODIN mojem ocu pastirski štap, on je izgledao kao gore svinut štap od svjetla, što označuje milost, koju GOSPODIN daje mužu. (...)

To je dar (*donum*) autoriteta od BOGA OCA, da taj čovjek može upravljati malo stado svoje obitelji, to su njegova djeca koja će mu po braku biti darovana kao i da može braniti brak, da može štititi djecu od mnogih zala i opasnosti, kojima su obitelji izložene. Mojoj majci BOG OTAC je darovao tako nešto kao vatrenu kuglu i stavio ju je u njezino srce. To označuje ljubav DUHA SVETOGA. Vidjela sam da je moja majka bila veoma čista žena. BOG je bio pun radosti.

Ne možete zamisliti koliko je nečistih duhova tog časa pokušalo napasti mojega oca. Ti duhovi su izgledali kao ličinke, kao pijavice.

Morate znati, ako netko ima spolne odnose izvan braka, tada se ti nečisti duhovi objese na njega i počinju buditi u njemu niže instinkte. Oni pretvaraju dijete BOŽJE u roba svojeg uživanja, svojih instinkata, svoje seksualne pohote. Oni čine od njega čovjeka o kojemu se običava reći: On uživa život. I mi kažemo tako lakomisleno: jedanput znači nijedanput – i taj „samo jedanput“ ima tako gorke posljedice...

Kod sklapanja braka mojih roditelja bilo je najljepše još to, da je BOG mojem ocu vratio sve milosti koje je on bio izgubio po razvratnom životu. BOG je to učinio iz ljubavi prema mojoj majci, njegovoj ženi, koja je kao djeвица ušla u brak.

BOG je stoga ozdravio zaprljalu seksualnost mogega oca i sav hormonalni nered također. Ali budući da je on bio vrlo „muškarački“ – tzv. pravi muškarčina („*Macho*“) – i njegovi prijatelji su ga počeli ponovno trovati i zavađati, kada bi mu rekli da se ne smije dati svezati od svoje žene. Tako su ga vrlo brzo nagovorili da ponovno nastavi s ranijim životom. (...)

Tako je on već 14 dana nakon ženidbe postao nevjeran svojoj ženi, mojoj majci, i dopustio je da ga odvedu u jednu javnu kuću, samo da dokaže svojim prijateljima, da je on još onaj stari, da se ne daje pod noge svojoj ženi.

I znate li što je postalo od pastirskog štapa koji je on primio od GOSPODINA? Đavao ga je odnio. I svi zli nečisti duhovi su se vratili natrag i zalijepili na njega. Moj otac je od pastira svoje obitelji postao vuk, koji nije više štutio svoje obitelji, nego je đavlima široko otvorio kućna vrata i tako postao strahota za čitavu kuću.

Moj otac je tamo gore (Gloria je vidjela svoga oca u čistilišnim mukama) rekao u suzama: „Zahvaljujući svojoj divnoj ženi, tvojoj majci, koja je 38 godina molila za mene i moje obraćenje i vodila uzoran život kao požrtvovna majka, ja sam spašen od pakla.“ (...)

Osam godina prije svoje smrti, on se je obratio. U dubokom kajanju molio je GOSPODINA BOGA za oprostjenje. I milosrdni BOG mu je oprostio. Ali moj otac nije zadovoljio za vremenitu kaznu za svoje grijehе. On se doista pokajao, ispovjedio i dobio odrješenje. Ali više nije dobio priliku, da izvrši zadovoljštinu. Zbog toga je bio u čistilištu sve do grla u tom smrdljivom blatu. (...)

Mi lako zaboravljamo dati zadovoljštinu za učinjene grijehе i ispraviti nepravdu. Mi naime vrlo malo mislimo na to. I također je tako da mi sami vrlo malo možemo ponovno ispraviti nepravdu.

Ali ISUS u Presvetom Sakramentu može nam dati milost da možemo zadovoljiti, da smijemo zadovoljiti. Kada GA posjetimo u Presvetom i klanjamo MU se, često dobivamo taj milosni dar zadovoljštine, ispravljanja posljedica svojih grijehа. Euharistija i klanjanje Presvetom Oltarskom Sakramentu je jedini put koji nas izravno vodi u Nebo. Zapamtite to! To je veoma, veoma važno za sve nas!“

Radije umrijeti nego sagriješiti!

Dvanaestogodišnja Marija Goretti, šesnaestogodišnja Karolina Kózkówna, dvadesetogodišnja Santa Scorese, osamnaestogodišnja Mariah Manisha... Mlade djevojke iz različitih zemalja, koje su živjele u različitim društvenim okolnostima i u različitim razdobljima 20. stoljeća. Pa ipak, povezuje ih jedno – **radije umrijeti nego sagriješiti.**

Paweł Kontny, mlad svećenik, nesmiljeno ubijen kada je stao u obranu čistoće svojih župljanki koje su napali ruski vojnici...

Četnaestogodišnja **Alexandrina da Costa** skočila je s četvrtog kata kako bi obranila svoju djevojačku čast pred mladićima koji su se došli „zabaviti“... Do kraja života ostala je prikovana za krevet...

Mlada, dvanaestogodišnja **Laura Vicuña**, uz pristanak svog ispovjednika, prikazuje vlastiti život za obraćenje svoje majke koja je živjela u nesakramentalnoj vezi, u teškom grijehu. Sama također, do kraja svog života, vodit će bitku za svoje djevičanstvo koje joj pokušava oduzeti majčin ljubavnik...

Šesnaestogodišnja **Karolina Kózkówna** hrabro je obranila svoje djevičanstvo pred ruskim vojnikom koji ju je zbog neuspjeha u svoju opaku namjeru na kraju ranio sabljom i pobjegao. Karolina se od bola srušila na tlo i tako iskravila. Nakon dva tjedna mještani su pronašli njezino neraspadnuto tijelo. Postala je simbol čistoće za mlade Poljake. Sveti Ivan Pavao II. proglasio ju je blaženom 1987. godine i postala je zaštitnicom katoličke mladeži.

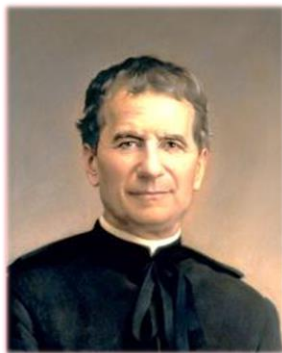

Dvanaestogodišnja **Marija Goretti** je primila 14 velikih i 4 mala uboda nožem jer nije htjela izgubiti svoju djevičansku čistoću. Njen susjed Alessandro ostavio ju je u lokvi krvi i pobjegao. Marija je prevezena u bolnicu i pri punoj svijesti neprestano zazivala imena Isusa i Marije. Kad su je upitali oprašta li svom ubojici, odmah je odgovorila: **“Da, opraštam mu! Iz neba ću se moliti za njegovo obraćenje. Poradi Isusa, koji je oprostio raskajanom razbojniku, i ja ga želim imati blizu sebe u raju.”** U takvim mislima i molitvama, mnogo trpeći, završila je svoj kratki život. Alessandro se istinski obratio i pokajao za sve zlo što je učinio. Nakon što je odslužio zatvorsku kaznu ostatak života proživio je u molitvi i pokori kao uzoran kršćanin. Njegova žrtva, djevojčica Marija izmolila mu je od Boga obraćenje i spasenje.

Postoje i mnogi drugi vrijedni primjeri koji su dali odlučno svjedočanstvo. Svojim životom potvrđuju da čovjek ne može živjeti bez istinske ljubavi, da „razuzdanost nije niti ljubav, niti sloboda“, borili su se i izborili, i sačuvali dar čistoće.

Kako sačuvati dragocjeni dar čistoće?

Krepost čistoće je Božji dar koji nas štiti od neuredne ljubavi, tj. od svega što prlja našu dušu i srce. Čistoća je anđeoska krepost, toliko draga Isusu i Mariji. Kako možemo čuvati ovaj dragocjeni dar i sačuvati čistu svoju dušu do susreta s Bogom? Ima nekoliko savjeta koje nam na tom putu predlaže **don Bosco**, svetac mladih, on kaže:

1. Glavno oružje koje ti preporučujem je **POVUČENOST**. Čistoća je poput dijamanta neprocjenjive vrijednosti koje treba čuvati, a ne pred svima neoprezno izlagati. Sv. Grgur kaže: „*Onaj koji javno ulicom nosi dragocjenosti, prije ili*

poslije netko će ga opljačkati.“

2. Isus jasno govori da se ova napast pobjeđuje samo postom i molitvom. Da bi sačuvali dar čistoće potrebno je **POSTITI**. Paziti na oči, na proždrljivost u hrani i piću, na besposlicu, ne davati tijelu više počinka nego mu je potrebno.

3. Isus preporučuje da **MOLIŠ**, ali žarko, pun vjere i ustrajno sve dok napast ne prođe. Gledaj, promatraj križ, poljubi križ, Gospinu medaljicu, prekriži se s vjerom.

Isus želi da se potrudimo koliko je moguće živjeti čistoću, ali uspjeh ćemo jedino s Njime i s njegovom Majkom, ako budemo živjeli čistoću zajedno s njima. Ako ti se dogodi da se zaprljaš Isus ti kaže idi i očisti se u svetoj ispovjedi. Isus nam je ostavio taj sakrament jer zna koliko smo slabi.

Molitva predanja

Ako želiš krenuti na najviši duhovni vrhunac, a to je ljubav, započni svakodnevno moliti ovu molitvu. Potpuno se preporuči Isusu po Mariji.

Gospodine Isuse, zahvaljujem ti što me bezgranično ljubiš ljubavlju koja me brani od zla, podiže iz blata grijeha i liječi najbolnije rane.

Predajem ti svoj razum, volju, dušu i tijelo zajedno sa svojom spolnošću. Obecajem da neću stupati u spolne odnose do trenutka sklapanja sakramenta ženidbe. Nastojat ću ne čitati, ne kupovati i ne gledati pornografske časopise, programe i filmove. *(Djevojke mogu dodati: Nastojat ću oblačiti se skromnije i na taj način ne izazivati kod drugih požudne misli ili želje.)*

Obecajem da ću se svakodnevno susretati s tobom u molitvi, čitanju Svetog Pisma, redovitom pristupanju svetoj Pričesti i klanjanju Presvetom Oltarskom Sakramentu.

Obecajem da ću redovito pristupati sakramentu ispovijedi, da se neću obeshrabrivati, već ću se čuvati svakoga grijeha. Gospodine Isuse, uči me neprestano raditi na sebi, da mogu svladavati spolne požude i čežnje.

Molim te za odvažnost u svakodnevnom životu kako nikada ne bih posegnuo(la) za narkoticima ili bilo čim što stvara ovisnost, kao što su alkohol i cigarete.

Nauči me što mi je činiti kako bi u mom životu bila najvažnija ljubav.

Marijo, Majko moja, vodi me stazama vjere do samog izvora ljubavi – Isusa. Sa svetim Ivanom Pavlom II. želim ti se potpuno posvetiti ključići: „**Totus Tuus, Marijo!**“. Tvom Bezgrešnom Srcu predajem se potpuno, sve što jesam, svaki svoj korak, svaki trenutak svog života. Blagoslovljena Kraljice, isprosi mi dar čistog srca. Amen!

